

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 8 juni 2006

Mål nr

B 1014-06

KLAGANDE

Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

MOTPART

BT

Advokat JÅ

SAKEN

Utvisning

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts dom den 2 februari 2006 i mål B 8783-05

DOMSLUT

Högsta domstolen ändrar hovrättens dom på det sättet att BT utvisas ur

Sverige och förbjuds att återvända hit inom fem år från dagen för Högsta domstolens dom. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst ett (1) år.

För försvaret av BT i Högsta domstolen tillerkänns JÅ ersättning av allmänna medel med ettusenniohundratjugonio (1 929) kr, avseende arbete. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 386 kr. Denna kostnad skall stanna på staten.

YRKANDE I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen ändrar hovrättens dom och utvisar BT ur riket.

BT har bestritt ändring.

DOMSKÄL

I enlighet med hovrättens dom har BT dömts till villkorlig dom för stöld i ett fall och snatteri i tre fall.

För utvisning på grund av brott krävs att utlänningen döms till en svårare påföljd än böter och – såvitt här är aktuellt – att gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att han kommer att

göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet (4 kap. 7 § utlänningslagen, 1989:529, numera 8 kap. 8 § utlänningslagen, 2005:716). Utvisning kan alltså ske även vid villkorlig dom.

Bestämmelsen fick sin nuvarande utformning genom en lagändring år 1994. Syftet med lagändringen var att göra det möjligt att i förekommande fall beakta utlänningens allmänna brottsbenägenhet. Avsikten med ändringen var inte att utvisning normalt skulle tillgripas vid sådan mindre allvarlig brottslighet som snatteri, skadegörelse, egenmäktigt förfarande, bedrägligt beteende och grov olovlig körning. Det öppnades emellertid en möjlighet att vid upprepad eller systematisk brottslighet av denna typ kunna förordna om utvisning. I förarbetena anfördes bl.a. att det, för att ett antagande om risk för fortsatt brottslig verksamhet skulle kunna göras, i normalfallet måste krävas att det framgick av registerutdrag eller på annat sätt att utlänningen dömts för brott eller godkänt ett strafföreläggande eller fått åtalsunderlåtelse vid minst ett tidigare tillfälle. Risk för fortsatt brottslighet kunde dock undantagsvis anses föreligga även utan att detta fanns dokumenterat i för rätten kända tidigare domar. (Prop. 1993/94:159 s. 11 ff och s. 33.)

Frågan är nu om det kan antas att BT kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet. BT är tidigare ostraffad. Det kan emellertid inte utan vidare krävas att den tilltalade är tidigare straffad för att utvisning skall kunna ske.

BT anlände till Sverige i september 2004 och har under den tid han vistats här gjort sig skyldig till snatteri vid tre tillfällen – den 1 december 2004, den 27 mars 2005 och den 1 oktober 2005 – samt till stöld den 13 oktober 2005. Det är fråga om fyra tillgreppsbrott på mindre än ett år. Brottslighetens art

och det förhållandet att han saknar anknytning till Sverige samt lever under oordnade ekonomiska och sociala förhållanden här ger skäl att anta att BT kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet i Sverige. Han skall därför utvisas och förbjudas att återvända hit under fem år.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Svensson, Lennander, Lundius
(referent), Virdesten och Skarhed
Föredragande revisionssekreterare: Pettersson